

ประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการ การเพิ่มค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
พ.ศ. 2554

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์การเพิ่มค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อาศัยอำนาจตามความในข้อ 5 ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2551 และ ข้อ 15 ที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 และมติคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในคราวประชุมครั้งที่ 6/2554 เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2554 จึงให้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ การเพิ่มค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2554 ไว้ดังนี้

ข้อ 1 ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2555 เป็นต้นไป

ข้อ 2 ให้ยกเลิกประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เรื่อง หลักเกณฑ์การเพิ่มค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย ลงวันที่ 21 ธันวาคม 2550 ฉบับที่ 2 ลงวันที่ 21 พฤษภาคม 2552 ฉบับที่ 3 ลงวันที่ 9 ธันวาคม 2552

บรรดาประกาศอื่นใดที่มีอยู่ก่อนประกาศนี้และที่ขัดหรือแย้งกับความในประกาศนี้ ให้ใช้ประกาศฉบับนี้แทน

ข้อ 3 ในประกาศนี้

“ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณ

“ครึ่งปีแรก” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ถึงวันที่ 31 มีนาคม

“ครึ่งปีหลัง” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน ถึงวันที่ 30 กันยายน

“ครึ่งปีที่แล้วมา” หมายความว่า ระยะเวลาครึ่งปีแรกหรือครึ่งปีหลังที่ผ่านมาแล้วแต่กรณี

ข้อ 4 ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง เป็นผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเพิ่มค่าจ้าง

ข้อ 5 การเพิ่มค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในประกาศฉบับนี้ และให้นำผลการประเมินการปฏิบัติราชการตามที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัยกำหนดมาประกอบการพิจารณา โดยให้เลื่อนได้ไม่เกินวงเงินที่แต่ละหน่วยงานได้รับจัดสรรในการเพิ่มค่าจ้าง

ข้อ 6 การเพิ่มค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย ให้เพิ่มปีละ 2 ครั้ง คือ วันที่ 1 เมษายน และวันที่ 1 ตุลาคม

ข้อ 7 การเพิ่มค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย ให้เพิ่มได้ครั้งละไม่เกินร้อยละ 5 ของค่าจ้างที่ได้รับอยู่เดิม ทั้งนี้ไม่เกินวงเงินเพิ่มค่าจ้างของแต่ละหน่วยงาน

ข้อ 8 ผลการเพิ่มค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยแต่ละคนในแต่ละครั้ง ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเพิ่มค่าจ้างจัดให้มีการแจ้งให้พนักงานมหาวิทยาลัยทราบเป็นข้อมูลเฉพาะแต่ละบุคคล พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดไม่ได้รับการเพิ่มค่าจ้างให้แจ้งเหตุผลที่ไม่ได้เพิ่มค่าจ้างให้ผู้นั้นทราบด้วย

ข้อ 9 พนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้รับการพิจารณาเพิ่มค่าจ้าง ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการเพิ่มค่าจ้างตามข้อ 10 และมีผลการประเมินการปฏิบัติราชการ ร้อยละ 60 ขึ้นไป พนักงาน

มหาวิทยาลัยผู้ใดจะได้รับการพิจารณาเพิ่มค่าจ้างเท่าใดขึ้นอยู่กับผลการประเมินการปฏิบัติราชการของพนักงานมหาวิทยาลัยแต่ละคน

ข้อ 10 พนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้รับการพิจารณาเพิ่มค่าจ้างในแต่ละครั้งต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (1) ในครั้งปีที่แล้วมา มีผลการประเมินการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 60
- (2) ในครั้งปีที่แล้วมา ต้องไม่ถูกสั่งลงโทษทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์ หรือไม่ถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษในความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่หรือความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ ของตำแหน่งหน้าที่การงานของตน ซึ่งมีใช้ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (3) ในครั้งปีที่แล้วมา ต้องไม่ถูกสั่งพักราชการเกินกว่าสองเดือน
- (4) ในครั้งปีที่แล้วมา ต้องไม่ขาดงานโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- (5) ในครั้งปีที่แล้วมา ต้องได้รับการบรรจุเข้าทำงานมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่เดือนหรือได้ปฏิบัติงานมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่เดือนก่อนถึงแก่ความตาย
- (6) ในครั้งปีที่แล้วมา สำหรับผู้ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัยในประเทศหรือต่างประเทศ ต้องมีเวลาปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าสี่เดือน
- (7) ในครั้งปีที่แล้วมา ต้องไม่ลา หรือมาทำงานสายเกินจำนวนครั้งที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเพิ่มค่าจ้างหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายกำหนด
- (8) ในครั้งปีที่แล้วมา ต้องมีเวลาปฏิบัติราชการ โดยมีวันลาไม่เกินยี่สิบสามวันแต่ไม่รวมถึงวันลาตาม (6) และวันลาดังต่อไปนี้
 - (ก) ลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบียเฉพาะวันลาที่มีสิทธิได้รับค่าจ้างระหว่างลา
 - (ข) ลาคลอดบุตรไม่เกินเก้าสิบวัน
 - (ค) ลาป่วยซึ่งจำเป็นต้องรักษาตัวเป็นเวลานานไม่ว่าคราวเดียวหรือหลายคราวรวมกันไม่เกินหกสิบวันทำการ
 - (ง) ลาป่วยเพราะประสบอันตรายในขณะปฏิบัติราชการตามหน้าที่หรือในขณะเดินทางไปหรือกลับจากการปฏิบัติราชการตามหน้าที่
 - (จ) ลาพักผ่อน
 - (ฉ) ลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล
 - (ช) ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

การนับจำนวนวันลาสำหรับการลาป่วยและการลากิจส่วนตัว ให้นับเฉพาะวันทำการ

ข้อ 11 ในการพิจารณาเพิ่มค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย ให้นำข้อมูลการลา พุทธิกรรมการมาทำงาน การรักษาวินัย การปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย และข้อควรพิจารณาอื่นมาประกอบการพิจารณาด้วย

ในการพิจารณาตามวรรคหนึ่งให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือแต่ละระดับที่ได้รับรายงานเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้มีอำนาจสั่งเพิ่มค่าจ้างด้วย

ข้อ 12 พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดย้าย สับเปลี่ยนตำแหน่ง/หน้าที่ ได้รับมอบหมายให้ไปปฏิบัติงานนอกเหนือหน้าที่หรืองานพิเศษอื่นใด หรือลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ให้นำผลการประเมินการปฏิบัติราชการในครั้งปีที่แล้วมาของพนักงานผู้นั้น ทุกตำแหน่งและทุกแห่งมาประกอบการพิจารณาเพิ่มค่าจ้างด้วย

ข้อ 13 พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดได้รับอนุญาตให้ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศหรือถูกสั่งให้ไปทำการใดซึ่งให้เนื้บเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ เมื่อพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นกลับมาปฏิบัติราชการให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเพิ่มค่าจ้างพิจารณาสั่งให้มีการเพิ่มค่าจ้างย้อนหลังไปในแต่ละรอบการเพิ่มค่าจ้างได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ 14 ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเพิ่มค่าจ้างจะนำเอาเหตุที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญา มาเป็นเหตุในการไม่พิจารณาเพิ่มค่าจ้างให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นไม่ได้

ข้อ 15 ในกรณีที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์และถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษในความผิดเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่การงานหรือความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่การงานของตน ซึ่งมีใช้ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ และเป็นการถูกลงโทษจากการกระทำความผิดเดียวกัน ถ้าถูกสั่งไม่เพิ่มค่าจ้างมาแล้วเพราะเหตุที่ถูกลงโทษทางวินัยหรือถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษ จะสั่งไม่เพิ่มค่าจ้างซ้ำอีกครั้งหนึ่งเพราะเหตุจากการกระทำความผิดเดียวกันนั้นไม่ได้

ข้อ 16 ในกรณีที่ผลการพิจารณาโทษทางวินัยหรือโทษทางอาญาที่ถึงที่สุดแล้ว มีผลทำให้การเพิ่มค่าจ้างของพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศมหาวิทยาลัยนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเพิ่มค่าจ้างพิจารณาสั่งเพิ่มค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นเสียใหม่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศมหาวิทยาลัยนี้

ข้อ 17 ในครั้งปีที่แล้วมาแล้วถ้าพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดอยู่ในเกณฑ์ที่จะได้เพิ่มค่าจ้าง แต่ผู้นั้นถึงแก่ความตายก่อนหรือในวันที่ 1 เมษายน หรือ 1 ตุลาคม ให้ผู้บังคับบัญชา ผู้มีอำนาจสั่งเพิ่มค่าจ้างสั่งเพิ่มค่าจ้างให้ผู้นั้นเพื่อประโยชน์ในการคำนวณเงินช่วยเหลือในกรณีที่พนักงานมหาวิทยาลัยถึงแก่ความตาย โดยมีผลในวันที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นถึงแก่ความตาย

ข้อ 18 พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเพิ่มค่าจ้างตามข้อ 10 และข้อ 11 แต่ผู้บังคับบัญชา ผู้มีอำนาจสั่งเพิ่มค่าจ้างพิจารณาแล้วเห็นว่า มีเหตุผลพิเศษที่สมควรเพิ่มค่าจ้างให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้น ให้นำเสนอคณะกรรมการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัยพร้อมด้วยเหตุผลเพื่อพิจารณาเป็นการเฉพาะราย ถ้าคณะกรรมการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัยเห็นชอบจึงจะสั่งเพิ่มค่าจ้างได้

ข้อ 19 กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใด มีผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนดจนเป็นเหตุไม่ได้รับการพิจารณาเพิ่มค่าจ้าง ให้นำเสนอคณะกรรมการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัยพิจารณาหรือสั่งเลิกจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นด้วยเหตุหย่อนประสิทธิภาพ

ประกาศ ณ วันที่ 24 พ.ย. 2554

(รองศาสตราจารย์บุญสม ศิริบำรุงสุข)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์